YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
27 päivänä maaliskuuta 1963 *

Yhdistetyissä asioissa 28/62, 29/62 ja 30/62,

jotka alankomaalainen hallintotuomioistuin Tariefcommissie, joka on ylimmän oikeusasteen tuomioistuin verotusta koskevissa riita-asioissa, on saattanut Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen 177 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan ja kolmannen kohdan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa hallinnollisissa riita-asioissa

Da Costa en Schaake NV, kotipaikka Amsterdam, edustajinaan asianajajat H. G. Stibbe ja L. F. D. ter Kuile, Amsterdam (asia 28/62)

ja

Jacob Meijer N.V., kotipaikka Venlo (asia 29/62)

ja

Hoechst-Holland N.V., kotipaikka Amsterdam (asia 30/62)

vastaan

Nederlandse administratie der belastingen (Alankomaiden verohallitus), asiamiehenään tuontitullien ja valmisteveron tarkastaja Amsterdamissa (asia 28/62), Venlossa (asia 29/62) ja Rotterdamissa (asia 30/62),

ennakkoratkaisun seuraaviin kysymyksiin:

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

1 Onko ETY:n perustamissopimuksen 12 artiklalla valtionsisäisiä oikeusvaikutuksia, kuten kantajat väittävät, eli voivatko kansalaiset vedota kyseisen artiklan perusteella yksilöllisiin oikeuksiin, joita tuomioistuimen on suojeltava?

2 Jos näin on, onko tuontitullia korotettu laittomasti vai onko kyseessä ennen 1.3.1960 sovellettujen tuontitullien kohtuullinen muuttaminen, jota ei voida pitää 12 artiklan mukaisesti kiellettynä, vaikka tulleja laskennallisesti korotetaankin?

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti A. M. Donner, jaoston puheenjohtajat L. Delvaux ja R. Rossi, tuomarit Ch. L. Hammes, A. Trabucchi (esittelevä tuomari), R. Lecourt ja W. Strauß,

julkisasiamies: M. Lagrange,
kirjaaja: A. Van Houtte,

on antanut seuraavan

tuomion

PERUSTELUT

Tariefcommissien yhteisöjen tuomioistuimelle ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla esittämän ennakkoratkaisupyynnön asianmukaisuutta ei ole kiistetty, eikä se myöskään anna aihetta toimenpiteisiin viran puolesta.

Komissio, joka esiintyy asiassa ETY:n tuomioistuimen perussäännön 20 artiklan nojalla, väittää, että pyyntö on hylättävä siksi, että kysymykseltä puuttuu kohde; samanlaiset kysymykset, joiden tulkintaa nyt pyydetään, on jo ratkaistu 5.2.1963 asiassa 26/62 annetussa tuomiossa, joka koskee vastaavaa tapausta.

Tämä väite on perusteeton.

Ensin on erotettava kansallisille ylimmän oikeusasteen tuomioistuimille 177 artiklan kolmannessa kohdassa asetettu velvollisuus siitä muille kansallisille tuomioistuimille 177 artiklan toisessa kohdassa annetusta oikeudesta saattaa perustamissopimuksen tulkintaa koskeva kysymys yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Jos 177 artiklan viimeisen kohdan mukaisesti kansallisilla tuomioistuimilla, kuten Tariefcommissiella, joiden päätöksiin ei kansallisen lainsäädännön mukaan saa hakea muutosta, on velvollisuus saattaa rajoituksetta niissä käsiteltävänä olevat tulkintaa koskevat kysymykset yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi, yhteisöjen tuomioistuimen 177 artiklan nojalla antama tulkintaratkaisu voi kuitenkin tehdä velvollisuuden merkityksettömäksi.

Näin on erityisesti silloin, kun esitetty kysymys on asiallisesti samansisältöinen kuin kysymys, josta on jo annettu ennakkoratkaisu vastaavassa tapauksessa.

Kun yhteisöjen tuomioistuin tulkitsee perustamissopimusta kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävänä olevan riita-asian yhteydessä, sen on ainoastaan johdettava perustamissopimuksen sanamuodon ja tarkoituksen perusteella yhteisön oikeussääntöjen sisältö. Kansallisten tuomioistuinten asiana on soveltaa tulkittuja sääntöjä käsiteltävänä olevassa tapauksessa.

Tämä näkemys vastaa sitä 177 artiklassa yhteisöjen tuomioistuimelle annettua tehtävää, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisön oikeuden yhdenmukainen tulkinta kuudessa jäsenvaltiossa.

Jos 177 artiklalla ei olisi tällaista merkitystä, yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 20 artiklan asian käsittelyä koskevilla määräyksillä, joissa määrätään jäsenvaltioiden ja yhteisön toimielinten osallistumisesta käsittelyyn, ja perustamissopimuksen 165 artiklan kolmannella kohdalla, jossa yhteisöjen tuomioistuin velvoitetaan kokoontumaan täysistunnossa, ei olisi merkitystä.

Näkemystä tukee myös se yhteisöjen tuomioistuimessa 177 artiklan nojalla tapahtuville oikeudenkäynneille ominainen piirre, että käsittelyssä ei ole varsinaisia asianosaisia.

Samoin pitää paikkansa, että 177 artiklan mukaan kansallisilla tuomioistuimilla on aina mahdollisuus saattaa tulkintakysymykset uudelleen yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäviksi, jos ne katsovat tämän tarpeelliseksi.

Tämä perustuu yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 20 artiklaan, jonka mukaisesti käsittely ennakkoratkaisukysymyksen ratkaisemiseksi aloitetaan viran puolesta heti, kun kansallinen tuomioistuin on saattanut tällaisen kysymyksen yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Yhteisöjen tuomioistuimen on sen vuoksi ratkaistava käsiteltävänä olevat pyynnöt.

Ratkaistavan asian osalta ETY:n perustamissopimuksen 12 artiklan tulkinta, jota tässä tapauksessa pyydetään, on esitetty yhteisöjen tuomioistuimen 5.2.1963 asiassa 26/62 antamassa tuomiossa.

Yhteisöjen tuomioistuin ratkaisi ennakkoratkaisukysymykset seuraavasti:

1 Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen 12 artiklalla on välittömiä oikeusvaikutuksia, ja sillä perustetaan yksityisille yksilöllisiä oikeuksia, joita kansallisten tuomioistuinten on suojeltava.

2 Ne tullit ja maksut, joita asianomainen jäsenvaltio on tosiasiallisesti soveltanut perustamissopimuksen voimaantullessa, on otettava huomioon, jotta voidaan todeta, onko tulleja ja vaikutukseltaan vastaavia maksuja korotettu perustamissopimuksen 12 artiklassa määrätyn kiellon vastaisesti.

Tällainen korotus voi johtua sekä tariffiin tehdystä muutoksesta, jonka seurauksena tuote luokitellaan nimikkeeseen, jonka maksu on suurempi, että sovellettavan tullin korotuksesta.

Tässä tapauksessa esitetyt ennakkoratkaisukysymykset ovat samanlaisia kuin ne, jotka on ratkaistu edellä esitetyn mukaisesti, eikä yhteisöjen tuomioistuimelle ole esitetty uusia näkökohtia.

Näissä olosuhteissa Tariefcommissien on ratkaistava asia aikaisemmin annetun tuomion perusteella.

Oikeudenkäyntikulut

Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille ETY:n komissiolle ja jäsenvaltioiden hallituksille aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi.

Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe Tariefcommissiessa vireillä olevassa asian käsittelyssä, minkä vuoksi Tariefcommissien asiana on päättää oikeudenkäyntikuluista.

Näillä perusteilla

ottaen huomioon oikeudenkäyntiasiakirjat,

kuultuaan esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan ETY:n komission suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen,

ottaen huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen 9, 12, 14, 169, 170 ja 177 artiklan,

ottaen huomioon pöytäkirjan Euroopan talousyhteisön tuomioistuimen perussäännöstä,

ottaen huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen,

ottaen huomioon 5.2.1963 asiassa 26/62 antamansa tuomion,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on ratkaissut Tariefcommissien 19.9.1962 tekemällä päätöksellä esittämät ennakkoratkaisukysymykset seuraavasti:

1) **ETY:n perustamissopimuksen 12 artiklaa ei ole tarpeen tulkita uudelleen.**

2) **Tariefcommissie päättää oikeudenkäyntikuluista, jotka ovat aiheutuneet asian käsittelystä yhteisöjen tuomioistuimessa.**

Donner Delvaux Rossi

Hammes Trabucchi Lecourt Strauss

Julistettiin Luxemburgissa 27 päivänä maaliskuuta 1963.

A. Van Houtte
kirjaaja

A. M. Donner
presidentti